

Ministeren

Uddannelses- og Forskningsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

I brev af 22. december 2015 har udvalget stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål nr. 58 (Alm. del - bilag 66)

Ministeren bedes – evt. med bidrag fra andre relevante ministerier – kommentere henvendelse af 19. december 2015 fra K. Michelsen, Morud, om handicaptillæg på gymnasial uddannelse m.m. jf. UFU alm. del – bilag 66.

Svar

Det oprindelige formål med indførelsen af handicaptillægget på de videregående uddannelser var at afskaffe det såkaldt ”dobbelt optag”.

Før handicaptillægget blev indført, måtte uddannelsessøgende med funktionsnedsættelser i videregående uddannelser, der ikke kunne klare sig for den almindelige SU-støtte, søge kommunen om økonomisk støtte efter revalideringsbestemmelserne. De var derfor underlagt et såkaldt ”dobbelt optag”, hvor de både skulle opfylde de almindelige krav for optagelse på en videregående uddannelse og samtidigt leve op til kommunens skønsbaserede krav vedrørende studieegnethed og mulighed for efterfølgende beskæftigelse og selvforsørgelse.

Ved at afskaffe det såkaldte ”dobbelt optag” blev studerende med handicap lige-stillet med andre studerende med hensyn til frit valg af uddannelse.

En yderligere begrundelse for, at handicaptillæg blev begrænset til de videregående uddannelser er, at ungdomsuddannelser, herunder erhvervsuddannelser, udbydes langt flere steder end de videregående uddannelser, hvilket mindsker behovet for at flytte hjemmefra og etablere egen, dyrere husholdning.

Der er, som K. Michelsen beskriver, elever på ungdomsuddannelser, som på grund af en funktionsnedsættelse, ikke vil kunne påtage sig et erhvervsarbejde ved siden af deres studier. Disse kan i dag søge deres hjemkommune om økonomisk bistand.

I forhold til spørgsmålet om hjælp til dækning af merudgifter til befordring efter serviceloven er der indhentet en udtalelse fra Social- og Indenrigsministeriet, som har oplyst følgende:

”Indledningsvis bemærkes, at retten til hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet efter servicelovens § 41 ophører, når den unge fylder 18 år. Kommunen skal, inden den unge fylder 18 år, foretage en samlet vurdering

27. januar 2016

Uddannelses- og
Forskningsministeriet

Børsgade 4
Post Postboks 2135
1015 København K
Tel. 3392 9700
Fax 3332 3501
Mail ufm@ufm.dk
Web www.ufm.dk

CVR-nr. 1680 5408

Ref.-nr. 15/035504-05

af den unges støttebehov, herunder et eventuelt behov for hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse efter servicelovens § 100. Det bemærkes herved, at der alene kan ydes hjælp efter servicelovens § 100, hvis betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt. En bevilling efter servicelovens § 41 kan derfor ikke automatisk videreføres under servicelovens § 100 efter den unges fyldte 18. år.

Det kan endvidere oplyses, at det er en betingelse for hjælp til dækning af merudgifter efter servicelovens § 100, at borgeren har varigt nedsat funktionsevne. Desuden skal der være tale om nødvendige merudgifter, som er en konsekvens af funktionsnedsættelsen, og merudgifterne må ikke kunne dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven.

Udmålingen af merudgiftsydelsen efter servicelovens § 100 sker ud fra de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte. Der kan ydes hjælp, når de skønnede merudgifter udgør mindst 6.288 kr. årligt (2016-priser) svarende til 524 kr. om måneden. Ydelsen fastsættes ud fra de skønnede merudgifter pr. måned og rundes op til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Styrelsen for Videregående
Uddannelser

Der skal i hver enkelt sag foretages en konkret og individuel vurdering af, hvilke typer af udgifter, der kan ydes hjælp til efter servicelovens § 100. Som eksempler kan nævnes merudgifter ved befordring til f.eks. uddannelse, behandling og fritidsaktiviteter.

Det er kommunen, der træffer afgørelse om hjælp til dækning af merudgifter efter servicelovens § 100, og kommunens afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen.”

Med venlig hilsen

Esben Lunde Larsen